

lig at udvide Afstanden fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Mill, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, hvilke Vanfæligheder det i Almindelighed vil have at drage Grændsen $\frac{1}{4}$ Mill fra Kjøbstadens Axtorv i lige Linie. Hvorledes skal denne Afstand beregnes? Her er Tale om en Afstand af 3000 Alen, hvor der ofte kan være Spørgsmaal om, om en meget ringe Afstand skal føre en Landhaandværker ind under Kjøbstadens Røringskat eller ikke; hvorledes vil man faa flige Stridsspørgsmaal afgjorte, da man jo ikke fra Kjøbstadens Axtorv ligesom kan maale de 3000 Alen? Denne Vanfælighed vilde vistnok ikke aldeles forsvinde; men den vilde dog blive mindre, naar Afstanden bliver udvidet til $\frac{1}{2}$ Mill. Jeg skal derfor med den ovenfor nævnte Reservation stemme for Røringsforslaget til § 28.

Indenrigsministeren: Betydningen af det Forslag, som jo er Hovedforandringen i Loven, vil jo efter de forskellige Udtalelser, hvor forskellige de end ere, eller maafee netop paa Grund af deres Forskellighed, dog i det Hele være klar for det arede Thing. Jeg antager, at den nærmeste Anledning til, at Forslaget er stillet, er en Betragtning af de ofte brogede, blandede og forvirrede Jurisdictionforhold, hvorved Land og By kunne være fastede imellem hinanden, saaledes at man kan finde Exempler paa smaa Pletter, liggende lige umiddelbart ind imellem Kjøbstadens Guse, men dog ikke hørende under Kjøbstadens Jurisdiction, hvor det altsaa kunde etableres borgerlige Røringer under ganske særdeles heldige Vilkaar. Jeg for min Person vil ikke sige — og det har jeg tilstrækkelig viist, idet jeg i saa Henseende intet Forslag har stillet — at jeg i og for sig finder aldeles afgjørende Grunde til at tage Hensyn dertil ved Lovgivningsbestemmelser om selve Røringsforholdenes Ordning; thi jeg troer, at det overstiger menneskelig Evne paa een Gang at behandle alle saadanne enkelte Tilfælde efter deres Eiendommelighed. Men paa den anden Side, da der fra Landstingets Side blev lagt særdeles Vægt paa denne Forandring, og det ikke forekom mig, at der var nogen absolut af-

gjørende Indvending derimod, erklærede jeg, at jeg for mit Bedkommende i det Haab og under Forudsætning af, at dette arede Thing vilde give sit Samtykke dertil, ikke vilde gøre nogen Indvending derimod; men ganske vist maa jeg være enig med det arede Udvalgs Fleertal i, at det altid er en noget eiendommelig Bestemmelse, skøndt ikke uden tilsvarende Exempler; jeg har jo selv et Par Gange tidligere under denne Sags Behandling henviist til nogle tilsvarende Bestemmelser i den norske Haandværkslov; men jeg troer rigtigt nok heller ikke, at det paa nogen Maade kunde forsvares, at strække den videre end netop til $\frac{1}{4}$ Mill; vil man gaae til $\frac{1}{2}$ Mill, da troer jeg, at man vil forvirre og forrykke mangfoldige Forhold, som ikke egne sig til at bringes ind under denne Bestemmelse; det vilde da faae en langt misligere Betydning. Det er iøvrigt ganske berettiget, naar man henviser til Forholdene i Kjøbenhavn; jeg troer ikke, at det er berettiget, naar man deraf tager Anledning til at sige, at det skulde være urigtigt, naar man forsvarede visse Bestemmelser ved at henvise til deres Virkning i eet bestemt Tilfælde, hvor det skulde være anvendeligt; thi de arede Medlemmer, som saa ofte have gjort denne Art Betragtning gjældende, glemme, at det stod til dem ogsaa at stille Røringsforslag, beregnet paa de andre Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn med Udsøndring af Kjøbenhavn; naar dette ikke er skeet og man taler om disse Bestemmelseres Overholdelse eller Betydning i Almindelighed, saa mener jeg, at man er fuldkommen i sin gode Ret, naar man henviser til den Betydning, de faae i Forhold til Kjøbenhavn, som een af de Kjøbstæder, hvorpaa Reglen skal være anvendelig.

J. A. Hansen: Jeg har tilladt mig at forudsætte, at mit Forslag, at $\frac{1}{4}$ Mill forandres til $\frac{1}{2}$, er i fuld Overensstemmelse med de Motiver, hvorefter dette Forslag i det Hele er bragt ind, og det har ingen af de arede Talere, som have yttret sig derimod, forsøgt at benægte; tværtimod har en af de arede Talere indrømmet, at, naar Forslaget skulde have nogen egentlig Betydning, maahte man gaae